ऐक्षीत्यादि। वयं सुप्तां यां प्रियां मृता नवेत्याशङ्कया मुहु र्व्वारंवारं ऐक्षिष्महि ईक्षेष्यामहि अनिष्टाशंसीनि बन्धुहृदया नीति मृताशङ्कित्वं एतेनानुरागातिशयः सूचितः अहो आश्चर्य्यं यत्तया विनापि वयं जीवामस्तदस्मादकाले जीवनस्यापूर्णकाले दुःखेन म्रियते ईषद्दुःसोरिति भावे खल्॥ १४॥ भ०

अक्षेमः परिहासोऽयं परीक्षां मा कृथामम। मत्तो मान्तर्द्धिथाः सीते मा रंस्थाजीवितेन नः॥ १५॥

एते प्रकीर्णकाः।

अक्षेमइत्यादि। परिहसनं परिहासः क्रीडा अयमक्षेमो न कल्याणकरः मम परीक्षां किं मामपश्यन् दुःखमस्ति नवेति मा कृथाः उश्चेति कित्त्वाद्गुणाभावः ह्रस्वादिति सिचोलोपः तस्माद्धे सीते मान्तर्द्धिथाः अन्तर्हिता मा भूः अन्तर्द्धावित्यपादानसंज्ञायां पञ्चम्यास्तसिः प्रत्ययोत्तरपदयोश्चेति मदादेशः लुङि स्थाघ्वो रिच्चेति सिचः कित्त्वमित्वञ्च ह्रस्वादिति सिचोलोपः नोऽस्माकं जीवितेन मा रंस्थाः क्रीडां मा कार्षीः रमेरात्मनेपदित्वात्तङ्। एते प्रकीर्णकाः॥ १५॥ ज०म०

अक्षइत्यादि। कदाचित् परिहासेनान्तर्हिता सा भवेदि त्याशङ्क्योत्तरमिदं अयमन्तर्द्धानरूपः परिहासोऽक्षेमः अशुभः तवादर्शनेन मम दुःखमस्ति नवेत्येवं मत्परीक्षां त्वं मा कृथाः कृञस्थासि इगुङुर्मढीस्यनिमिति सेः कित्त्वान्न गुणः झसस्वादिति सिलोपः मत्तः सकाशात् मा अन्तर्द्धिथाः मत्कर्तृकदर्शनाभावे भ०